
NOTITS

Til: Folketingets Europa-udvalg J.nr.: 400.A.5-3-4-312

CC: Bilag:

Fra: Udenrigsministeriet Dato: 14. november 2007

Emne: EF-Domstolen: Afgivelse af dansk indlæg i C-345/07, Dr. Gottfried Heinrich.

---

1. Baggrund

Dr. Gottfried Heinrich blev den 25. september 2005 nægtet passage i sikkerhedskontrollen i Wien-Schwechat lufthavnen, da han medbragte tennisketsjere i håndbagagen.

De østrigske myndigheder var af den opfattelse, at tennisketsjerne var forbudte genstande (nærmere bestemt stumpe genstande), som var omfattet af forordning (EF) nr. 2320/2002 af 16. december 2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 622/2003 af 4. april 2003 om foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartsikkerhed som affattet ved Kommissionens forordning (EF) 68/2004 om ændring af forordning (EF) nr. 622/2003 om foranstaltninger til gennemførelse af grundlæggende fælles normer for luftfartsikkerhed.

Ifølge punkt 4.1 henholdsvis punkt 4.3 i bilaget til den førnævnte forordning (EF) nr. 2320/2002 skal alle afrejsende passagerer samt deres håndbagage screenes bl.a. for at forhindre, at forbudte genstande medbringes om bord.

Med forbudte genstande skal der i henhold til punkt 1.18 i bilaget til forordning (EF) nr. 2320/2002 forstås sådanne genstande, der kan benyttes til at begå en ulovlig handling og som ikke er blevet korrekt deklareret og behandlet i henhold til gældende love og bestemmelser. En vejledende liste over sådanne forbudte genstande findes i tillæg A, hvor særligt slagvåben er anført, hvormed der i henhold til forordningen skal forstås ”totemslægere, knipler, baseballbat eller lignende instrumenter”.

Kommissionen har herefter vedtaget supplerende forordninger ((EF) nr. 622/2003 og (EF) nr. 68/2004), der bl.a. ændrer den beskrivelse af forbudte genstande som fremgår af forordning (EF) nr. 2320/2002. Denne ændrede beskrivelse fremgår af bilag, som er hemmelige og derfor ikke er offentliggjort. Det bestemmes i de supplerende forordninger, at bilagene kun er tilgængelige for personer, som bemyndiges dertil af en medlemsstat eller Kommissionen. Følgelig er de ikke blevet offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

Med dette som udgangspunkt omskrives forbudte genstande bl.a. til ”stumpe genstande”, hvortil bl.a. hører medestænger. De anførte foranstaltninger er ifølge artikel 3 i forordning (EF) nr. 622/2003 henholdsvis artikel 1 i forordning (EF) 68/2004 hemmelige og må ikke offentliggøres. De er kun tilgængelige for personer, som bemyndiges dertil af en medlemsstat eller Kommissionen. Følgelig er de ikke blevet offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

På denne baggrund har den østrigske forelæggende ret stillet to spørgsmål:

- 1) Skal der med dokumenter i den forstand hvori udtrykket er anvendt i artikels 2, stk. 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter også forstås sådanne akter, der i henhold til Traktatens artikel 254 kræver offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende.
- 2) Har forordninger eller dele af forordninger bindende virkning, når de i modstrid med bestemmelser i Traktatens artikel 254, stk. 2 ikke er blevet offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

Sagen blev domsforhandlet den 13. november 2007 for EF-Domstolens store afdeling, hvor en række lande, herunder Danmark, afgav indlæg i sagen.

2. Indholdet af det danske indlæg

Mest mulig aktindsigt i EU er en mærkesag for Danmark. Spørgsmål om fortolkningen af forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (herefter forordning om aktindsigt) tillægges derfor stor vægt.

Dokumentbegrebet i forordning om aktindsigt jfr. artikel 3 er meget bredt. Alle institutionernes handlinger er med andre ord omfattet af forordningens anvendelsesområdet. Dette må også gælde for retsakter som kræver offentliggørelse.

Krav om offentliggørelse af EU-retsakter følger af Traktatens bestemmelser. Krav om offentliggørelse af forordninger fremgår af Traktatens artikel 254. Offentliggørelse af retsakter er bl.a. et udtryk for åbenhed i forvaltningen. Det følger af Domstolens praksis, at en retsakt ikke kan gøres gældende over for borgere, inden de har fået lejlighed til at få kendskab til den. Manglende overholdelse af krav om offentliggørelse af artikel 254 indebærer, at forordningen ikke kan træde i kraft og anvendes.

I det omfang Domstolen måtte finde, at der kan gøres undtagelser til Traktatens krav om offentliggørelse er det fra danske side opfattelsen, at sådanne undtagelser må fortolkes restriktivt. Grænserne herfor må følge bestemmelserne i forordning om aktindsigt.

Udenrigsministeriet